

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ماه رمضان تا رمضان آینده محو کننده گناهان است

(ترجمه)

از حضرت ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود:

«الْصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ، وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ، مُكْفِّرَاتٌ مَا بَيْنَهُنَّ إِذَا اجْتَنِبْتَ الْكَبَائِرُ» (رواه بخاری و مسلم)

ترجمه: نمازهای پنجگانه و جمعه تا جمعه و رمضان تا رمضان آینده، کفاره گناهان (صغیره) هستند که در میان شان واقع شده/ند؛ در صورتی که از گناهان کبیره اجتناب کرده شود.

شرح حدیث

در این حدیث از فضیلت عبادات بزرگ تذکر داده شده که نزد الله سبحانه و تعالی از جمله محوکننده گناهان محسوب شده اند، یعنی برای کسانی که در آغاز و ختم این عبادات طلب خیر، توبه از محارم الله (گناهان کبیره) و استغفار داشته اند، الله متعال که رحیم و کریم است، دروازه های توبه را باز گذاشته تا بندگانش در طلب مغفرت و رضایت الله متعال سبقت نمایند. از رحمت الله متعال بر بندگانش اینست: همیشه راه هایی را ایجاد نموده که با پیمودن آن اثرات گناه از ایشان شست و شو می شود.

لیکن مطلب اساسی که در این حدیث به آن توجه شده، اجتناب از گناهان کبیره است؛ زیرا در متن حدیث گفته شده: «إِذَا اجْتَنِبْتَ الْكَبَائِرُ» یعنی این مغفرت و بخشش گناهان صغیره برای کسانی است که از انجام گناهان کبیره اجتناب می کنند. گناه کبیره آنست که فاعل آن روز قیامت مستحق عذاب می شود؛ مانند این که کفر از جمله گناهان کبیره است؛ پس اگر کافری این عبادات را انجام دهد، به این گمان که گناهانش بخشیده شود، الله متعال این عبادات را از وی نمی پذیرد؛ زیرا کافر به الله متعال ایمان ندارد. بدین اساس، کسانی که به قوانین کفر و طاغوتی حکم می کنند و باور دارند که همین قوانین کفری؛ مثل نظام حکم در اسلام است یا تطبیق قوانین کفری را مصلحت جامعه می پندارند و با همین باورهای پوچشان روزه می گیرند و نماز می خوانند، به گمان این که الله متعال از ایشان می پذیرد؛ بلکه این افراد به خطا رفته اند. این یک سخن واضح است که این عبادات از کافری که کفر خود را تطبیق می کند، پذیرفته نمی شود؛ هم چنان است حال کسانی که خود مسلمان؛ اما معاون و همکار با کفار در کفر و ظلم شان باشند. عده ای از مردم می پندارند که علاقه ای بین اوامر و عبادات وجود ندارد؛ یعنی عبادت امر الله متعال است و لیکن حکم امر دنیوی است؛ گویا در میان عبادت خالق و التزام احکامش در امور زندگی فاصله ای موجود باشد. این پندار کاملاً باطل است و مانند آنست که اول سخن را بشنوی و آخرش را ترک نمائی. آیا کسی که ما را به نماز و روزه امر کرده، غیر از کسی است که با حکم به آنچه نازل نموده امر کرده؟ آیا قرآنی که حکم روزه در آن بیان شده، غیر از قرآنی است که حکم تسهیل امور زندگی بندگان و تطبیق آنچه به ایشان نازل کرده است، بیان شده؟ بدانید که برای این جاهلان ظالم و امثال شان، که شب و روز در ظلم خود (تطبیق قوانین و پلان های کفری) ادامه می دهند، قبل از توبه، مغفرت یا پاداشی برای شان نخواهد بود.

خلاصه حدیث

بخشش گناهان صغیره یک نوع پاداش معنوی برای تارکین گناهان کبیره و انجام دهندگان اعمال نیک است و این خود اثر تشویق کننده‌ای برای بهتر انجام دادن اوامر الله متعال و اجتناب از نواهی اوست؛ لیکن شرط اساسی ترک گناهان کبیره است. پس کسانی که شب و روز در پی انجام گناهان کبیره (تطبیق نظام، قوانین و پلان‌های کفری) اند، ممکن نیست قبل از توبه، از این پاداش معنوی مستفید شوند؛ اگرچه روزه بگیرند.